

La Venerable Montserrat Grases

Butlletí de l'Oficina per a les Causes dels Sants. Prelatura de l'Opus Dei. Espanya

L'exemple de la Montse Grases per als joves

“La Montse nota que els seus pares li oculten alguna cosa; els emplaça i aconsegueix que li diguin que la seva malaltia és un sarcoma d'Ewing i que no hi ha solució: es morirà en uns mesos.”

Montse amb una amiga

La vida de la Montse és un exemple de correspondència a la fe que ens proposa l'Església. Davant el pròxim Sínode sobre “Els joves, la fe i el discerniment vocacional”, pot ser un exemple proper per a la joventut. Perquè “els joves senten la necessitat de figures de referència properes, creïbles, coherents i honestes (...) i no busquen només figures de referència adultes: tenen un fort desig de diàleg obert entre iguals”; i perquè “la mateixa Església està cridada a aprendre dels joves: d'això, en donen un testimoni lluminós molts joves sants que continuen essent font d'inspiració per a tots”¹.

La Montse, amb la gràcia de Déu, va donar una resposta adequada a tres preguntes clau de la vida. La primera se li va plantejar seriosament al novembre de 1957, quan feia un curs de recés a Castellldaura. La pregunta és la que fa Jesús quan es creua en el camí de la nostra vida i ens mira dolçament. Després de l'impacte de la trobada, potser inesperat, diu: Em segueixes? Vens?

La resposta la va donar la Montse, ben madurada, el 24 de desembre de 1957: assistia a una estona de pregària i es va adonar que “qui crida dona la seva gràcia”. Va tenir la llum i la gràcia de veure que la resposta a la pregunta ¿em segueixes? no n'eren unes altres: Com sé que no m'equivoco? Com sé si perseveraré? No! La resposta a la pregunta Vens?, és: ‘Amb tu a la fi del món!

Segons recorden les persones que van tractar la Montse, en sortir del Centre Llar, després d'haver demanat l'admissió a l'Opus Dei, Barcelona li semblava diferent. Segurament era així perquè la veia amb una llum especial, la llum de l'amor i de la fe que l'acompanyarien fins a l'eternitat. I van passar aviat els dies, i amb ells les

lluites petites, els treballs quotidians, la caritat, ajudar a casa, estudiar, tenir l'armari ordenat, conviure amb els germans. Tot això ho portava a terme amb passió, amb la passió d'un amor jove.

La Montse va ser tan ràpida en l'amor, que Jesús no va haver d'esperar per fer-li la segona pregunta de la vida. La pregunta de la maduresa en l'amor. Tot d'una, s'intensifica el dolor de la cama, que havia començat feia alguns dies i que no se n'anava. Després de molts metges, d'intentar oblidar-se'n, ve el veredict: el dolor s'instal·la. És com si el Senyor li estigués preguntant: M'ho ofereixes? Em vols seguir amb aquest dolor? Finalment, la Montse comprèn que es tracta de seguir-lo a Ell amb el dolor a la cama. Com els primers apòstols, també ella havia de passar per la prova de la creu.

Era el mes de juny i va arribar el moment de la pregunta final. La Montse nota que els seus pares li oculten alguna cosa; els emplaça i aconsegueix que li diguin que la seva malaltia és un sarcoma d'Ewing i que no hi ha solució: es morirà en uns mesos. Es tracta de la tercera invitació de Jesús en menys d'un any. Fa la impressió que la Montse ha caminat de pressa cap a la santedat, de manera que Jesús li pregunta llavors: Vens ja al cel amb mi?

Els familiars i amics de la Montse recorden que en aquells mesos se la veia cada vegada més ficada en Déu i lliurada, amb les seves limitacions físiques, als altres. S'accelerava la seva unió amb el Senyor, la intensitat del seu amor. La Montse havia escrit: «Etic disposada a tot perquè paga la pena»². Aquesta és la conclusió: paga la pena respondre a les invitacions de Déu i fer-ho de la mà dels sants.

² Testimoni d'Encarnació Ortega Pardo sobre Montse Grases, AGP, EOP, E-0055

¹ Document preparatori per al proper Sínode.

LA VENERABLE

Montse Grases

Oració per a la devoció privada

Oh Déu, que concedireu a la vostra serventa Montse, la gràcia d'una entrega serena i alegre a la vostra Divina Voluntat, viscuda enmig del món amb una senzillesa admirable: feu que jo sàpiga oferir-vos amb amor tota la meua activitat de cada dia, i convertir-la en un servei cristià als altres; digneu-vos glificar la vostra serventa i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano... (demaneu).

Així sia.

Parenostre, avemaria, glòria.

D'acord amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que no es pretén prevenir el judici de l'Autoritat eclesiàstica i que la present pregària no té cap finalitat de culte públic.

Publicacions

- **M. Eguíbar**, *Montserrat Grases: Una vida sencilla*, ed. Palabra "Folletos Mundo Cristiano", núm. 44, 12a edició, Madrid 1994.
- **J. M. Cejas**, *Montse Grases. La alegría de la entrega*, ed. Rialp, Madrid 1993.
- **J. M. Cejas**, *Montse Grases. Biografía breve*, ed. Rialp, Madrid 1994.
- **J. L. M. Picanyol i P. Saumell**, *Montse. El secret d'un somniure*, ed. Casals, Barcelona 1998.
- **Video**: *Montse Grases (1941-1957). Una vida sencilla*. Comandes a Beta Films S.A. c/ Pío Felipe, 12. 28038-MADRID.
- **F. Capucci**, *Sono così felice. Montse Grases, una ragazza verso gli altari*, ed. Ares, Milà 2012.

Notícies de la Causa

La Congregació per a les Causes dels Sants ha promulgat el Decret sobre l'heroïtat de les virtuts de la Montse i sobre la seva fama de santedat, el 26 d'abril del 2016.

Aquest Full informatiu es distribueix gratuïtament. Els qui desitgin ajudar, amb les seves almoines, a les despeses d'edició d'aquesta publicació, poden enviar donatius per gir postal a l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei, carrer Alcántara 59, 6è D, 28006 MADRID.

També es poden enviar per transferència al compte bancari de l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei amb IBAN número ES53 2100 1547 7502 0024 4065 i BIC, CAIXESBXXX a La Caixa, agència urbana del carrer Cartagena, 4, 28028 Madrid, indicant com a concepte "Causa de Montserrat Grases" o per altres mitjans.

Favors

Portant la malaltia com a voler de Déu

El meu pare va patir un accident. La porta del bus li va enganxar el peu i li va deixar una ferida que no se li curava. En preparar-lo per operar-lo van descobrir que tenia diabetis i que aquesta era la causa que la ferida no se li tanqués. Vaig començar a resar a la Montse demanant la curació de la ferida perquè si no, haurien d'amputar el peu. Resava i he fet pregar a moltes persones per aquesta intenció. La ferida va començar a millorar i no va caldre amputar el peu; la diabetis se li està controlant amb medicaments cada vegada menys forts. També vaig demanar a la Montse la conversió del meu pare, perquè ja fa molts anys que no freqüenta els sagraments. Li vaig proposar confessar-se i rebre la unció dels malalts i va acceptar al primer suggeriment. El meu pare ja té 82 anys i no ha tingut la vida fàcil. Seguia treballant per poder viure i li costava molt estar malalt. Ara està portant la malaltia com un voler de Déu i està resant i oferint els seus dolors per l'Església. També ha acceptat viure en un asil. Al principi era impensable que hi trobéssim plaça per a ell; és un altre favor. El cuiden molt bé i té atenció mèdica. Jo segueixo resant a la Montse per la seva curació completa i perquè la seva adaptació a l'asil li sigui més fàcil. Gràcies, Montse, que sense la teva intercessió res del que he escrit seria una realitat.

S.C. (Canadà)

Al cap de pocs dies van trucar al meu marit

Som un matrimoni amb tres fills i sempre vam tenir una situació acomodada fins que van acomiadar el meu marit. Durant diversos anys els problemes econòmics van anar a pitjor fins que un dia un sacerdot em va recomanar que resés a la Montse Grases, que en aquests dies el Papa declarava venerable. Vam estar resant amb gran devoció i als pocs dies van trucar al meu marit per una feina. Des de llavors la nostra situació ha anat millorant i per això dono gràcies a Déu.

A.V. (Espanya)